

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 49 (1032)

Anykščiai, 1959 m. birželio mėn. 18 d. Kaina 15 kap.

Prieš devynis metus atėjau dirbti į kiaulių fermą.

Prisipažinsiu, pradžioje buvo sunku. Nuo ryto iki vakaro bralė, būdavo, iki kelių vandenų, iš toliausiai tempi bulves, pašarus, o kiauless kaip neauga, taip neauga. Atrodo, ir stengdavomės, prižiūrėdavome, dirbdavome, bet rezultatų nebuvo matyti. Dabar net juokas ima prisiminus, kokius bekonus mes augindavome. Užauga iki 60—70 kg, pasvėrė — ir į paruošas, mėsai.

Mano akyse, betarpiškai pačiai dalyvaujant gamyboje, plėtėsi, augo ir stiprėjo kolūčio kiaulių ferma. Dabar pas mus jau nebe 40, kaip buvo anksčiau, o pusketvirtas šimto kiaulių.

Kas šeria visuomenines kiauless, tas puikiai supranta ir žino, kaip svarbu yra tinkamai prižiūrėti paršelius. Paršiavimosi metu nors minutei atitrauksi nuo paršavedės, žiūrėk, ir nuguls ar prispaus kokį paršelį. O juk tai grynas nuostolis kolūkiui, ir pačiai kiaulių šerikei. Šiomet išpareigo-

jau išauginti iš kiekvienos veislės kiauless po dvidešimt paršelių. Gal kai kas pasakys, kad tai per didelį užmojį, bet aš matau, kad jie realūs ir įgyvendinami. Žinoma, tik reikia įdėti daug triūso, išsaugant paršelius, ieškoti naujų galimybių, naujų resursų kiauless gamybai padidinti.

Ne vien štukos, mėsos centneriai mus jaušina. Dar praėjusiais metais, pasitarę su kolūčio valdyba, su specialistais, mes pradėjome ieškoti kelių, kaip atpiginti gamina-mos kiauless savikainą. O ji pas mus dar aukšta. Jei 1957 metais vienas kilogramas kiauless pagaminti kainavo 11—11,5 rublio, tai jau pernai savikaina 1 kg kiauless sumažėjo iki 10 rublių. Šiuo metu kiauless kilogramo savikaina tesiekia devynis rublius.

Mažinant kiauless savikainą, didelę reikšmę turi pašarai. Anksčiau net vasaros metu kiauless penėdavome miltais. Dabar nuo šios praktikos atsikakėme. Ir tai nė kiek nekenkia

kiaulių auginimui. Seriant šutintom bulvėm ir žaliais pašarais bei pienu, bekonai lygiai taip pat auga, kaip ir duodant miltus arba kombinuotus pašarus. Gi kiauless savikaina žymiai mažesnė.

Netrukus mūsų ferma persikels į lauko stovyklą. Tai mums padės dar sėkmingiau spręsti savikainos mažinimo klausimą, ir tikimės, kad metų pabaigoje ją sumažinsime iki 750 rublių centneriui.

Būtų labai gera, jei kolūčio valdyba pagalvotų apie kiaulių gamy- ną vasaros laikotarpiu. Toks gamymas jau praktikuojamas kai kuriuose respublikos kolūčiuose ir atneša didelę ūkinę naudą.

Septynmetį „Draugystės“ kolūčio žemdirbiai išpareigojo įvykdyti per penkerius metus. Per tą laikotarpį kiaulių auginimą išpareigojo pagaminti po 70 cent. kiauless 100 ha ariamos. Aš tikiu, kad šį duotą žodį mes tikrai įvykdysime.

Ona JAKELIONIENE „Draugystės“ kolūčio kiaulių šerėja

Pirmųjų patyrimo universitetas

Birželio 15 d. Maskvoje atidaryta Visasąjunginė žemės ūkio paroda.

Kas yra buvęs joje, tas ilgai atsimins šį nuostabių sostinės kampelių. Šiomet parodos lankytojų laukia dar ryškesni ir neužmirštami išpuošimai. Joje plačiai atstovaujamos visos socialistinės ekonomikos šakos: pramonė, statyba, transportas, žemės ūkis, mokslo ir kultūros laimėjimai.

Dviejų šimtų hektarų teritorijoje yra daugiau kaip 70 paviljonų. Juose yra daugybė eksponatų: mašinų, įrengimų, prietaisų, dirbinių, medžiagų. Paroda pasakoja apie septynmetį, ir ne tik apie tai, kas

jau padaryta, bet ir apie tai, kaip bus vykdomas didžiųjų darbų planas.

Parodoje galima atlikti nepaprastą kelionę į ateitį ir dabarties mokslo ir technikos pasaulį. Viena paviljone — priekinės didžiųjų raketų dalys, Tarybų Sąjungoje pagamintų Žemės palydovų modeliai, raketų ir raketinių variklių pavyzdžiai, konteineriai su sudėtingais įrengimais įvairiems kosmoso tyrinėjimams, įvairūs prietaisai gyvuliams pakelti į padangę, didžiuliai 700 kvadratinio metrų ploto parašutai ir daug kitokios nuostabios technikos, pasakojančios apie tai, kad prasidėjo kosmoso užkariavimo era.

Paroda pasakoja apie technikos pažangą Tarybų Sąjungoje, apie gamybos procesų kompleksinio mechanizavimo ir automatizacijos, naujos pažangios technologijos reikšmę. Parodos

„Statybos“ skyriuje yra specialiai salė skirta statybų kalme. Čia demonstruojama, kaip planuojamos gyvenamosios vietovės ir gamybos centrai, demonstruojami tipiniai pastatų ir statinių projektai.

Daugiau kaip 20 paviljonų demonstruojamas pirmųjų patyrimas ir laimėjimai žemės ūkyje. „Žemdirbystės“ paviljone galima susipažinti su moksliškai pagrįsta žemdirbystės sistema, su geriausiu kolūkių patyrimu, kaip racionaliai ūkininkauti, atsižvelgiant į vietines gamtos ir klimato sąlygas.

„Grūdų paviljonas“ pasakoja apie grūdinių kultūrų derlingumo augimą, apie naujas vertingas veisles, rodo, kaip mažinti produkcijos savikainą. Pamokomas yra Krasnodaro krašto „Kubanės“ ir Rostovo srities „Giganto“ tarybinių (Nukelta į 2 psl.)

Kolūkiet!

Greičiau šienauk pievas!
Ar pasėliuose piktžolių nebėra?

Ar rūpinatės daugiamečių žolių sėkla?

Norėdami išspręsti pašarų klausimą, kolūkių pirmininkai ir žemės ūkio specialistai turi rūpintis daugiamečių žolių pasėlių išplėtimu. Artimiausiais metais reikia pasiekti, kad daugiamečių žolės kolūkiuose užimtų ne mažiau 30 procentų ariamos žemės.

Kasmet rajono kolūčiai privalo turėti ne mažiau kaip 1200 ha daugiamečių žolių sėklinių sklypų. Motiejukų sėklos rajone prisiaugina pakankamai. Reikia tik daugiau išsiauginti raudonųjų dobilų bei pievinių ganyklinių žolių: tikrojo eraičino, baltųjų dobilų, šunažolės, pievinės miglės ir kitų.

Kyla klausimas: kurių naudojimo metų ir kurlą žolę reikia palikti sėklai?

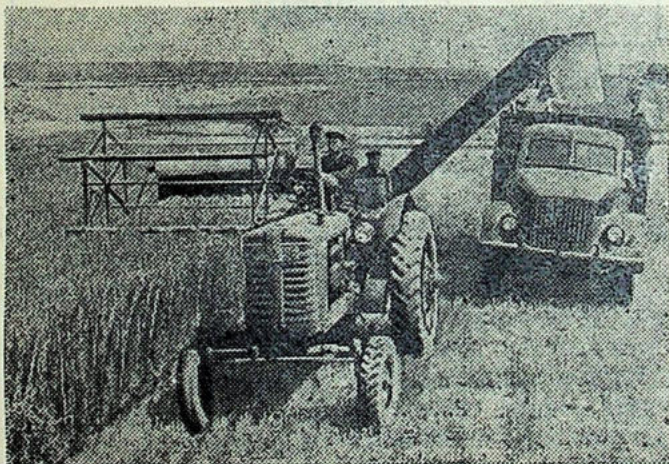
Daugiausiai vėlyvųjų raudonųjų dobilų sėklas gaunama antraisiais metais iš pirmosios žolės, nes pirmaisiais metais jie duoda daug šieno, bet maža sėklų. Vėlyvųjų dobilų turi išlygti tie kolūčiai, kurie nesugeba prisiauginti dvitolių dobilų sėklas.

Ankstyvųjų raudonųjų dobilų antroji žolė paliekama sėklai pirmaisiais metais, kadangi pirmoji žolė duoda mažiau sėklų. Reikia palikti sėklinius ankstyvųjų dobilų sklypus arčiau miško, krūmų, kur skraido daugiau laukinių bičių. Palikdami antros žolės dobilus, turime pirmą žolę nu-piauti tuo metu, kai dobilai krauna galvutes ar pradeda žydėti.

Esant nepalankiam lietingam rudeniiui, dažnai antra dobilų žolė neduoda sėklos. Tokiems netikėtumams išvengti reikia kiekvienais metais palikti 50 proc. pirmos žolės sėklinių sklypų. Ankstyvuosius dobilus, kurie gerai peržemoja, būtina palikti sėklai antrus metus, nes jie atsparesni.

Liucernos sėklos daugiausia duoda antrųjų metų pirmoji žolė. Toliau mesniais metais ji sėklos beveik neduoda. Motiejukų, eraičino, šunažolės sėklos daugiausiai gaunama antraisiais metais, kada dobilai būna išretėję ir išnykę.

Arg. J. MINKELIS



UZKARPATĖS SRITIS.

Vinogradovo rajono žemės ūkio artelėje „Družba“ kasmet dideliuose plotuose auginami rugių-vikių mišiniai žaltam pašarui ir silosui. Iš kiekvieno ha gaunama po 350 centnerių žalių masės.

Nuotraukoje: siloso kombainu nuimami rugių-vikių mišiniai silosui. L. Kovgano (TASS) nuotr.

Per vieną dieną

Per dieną iš lauko ir pievinių žolių „Paryžiaus Komūnos“ kolūčio žemdirbiai pagamino 55 tonas siloso. Silosavimo darbuose dalyvavo apie 30 kolūkiečių. Gerai pasidarbo J. Simonavičius, I. Vailaigienė, Vyt. Morkūnas ir kiti.

J. Pačinskaitė

Dalgeliai išpustyti, o plovėjų nematyti

Bronius Budreika išplakė dalgį ir mėgautamasis perbraukė perkliemą žolę.

— Slysta lyg žaltys, — apsidžiaugė jis.

Už vyšnių pasirodė Jonė Gražio galva.

— Na, o kaip tavasis dalgis? — pasitėrė Budreika.

— Sutvarkiau. Riedės šienaplovė lyg gyva.

Abu kaimynai nutarė, kad jau laikas šienauti. Dvizonai dobilai galvutes sukrėvė, pradės žydėti. Plevosė žolės prižėlė. Nėra ko laukti. Juk šienaplovės sutaisytos, dalgiai

apsirūpinta, vežimais nors pašėlęs riedėk — nesutrupinsi. Tik ta kolūčio valdyba neduoda ženklų šienapiūtė. Tai linus sugalvojo minti, tai malkas kapoti. Vienas žmogus šienkrapštos, kitas ten vaikštinėja. Bėga taip diena po dienos. Tuoju perauks pakrūmių ir raistų žolė. Vėl liks tuščios tranšėjos.

Kolūčio centre stovi didžiulis kiojimas. Šienos iš akmenų sulipdytos. Versk į tokį kiojimą dobilus ar pievų žolę, pabarstyk druska, kad negestų, ir bus ge-

riausias vitamininis šienas. Bet apie tai niekas nė negalvoja.

Šienapiūtė „Kelias į komunizmą“ kolūkis turi kuo greičiau pradėti. Nušienauti 270 ha daugiamečių žolių ir 120 ha natūralių pievų nėra toks lengvas dalykas. Dar sunkiau šieną išdžiovinti. Kolūkis neturi reikiamo kiekio žalginių. Pradėjęs niaukstyti dangus nieko gero nežada, ir kolūčio valdyba turi greičiau organizuoti šienavimo darbus.

B. Melnikis

Ravi cukrinius runkelius

Vešliai sudygo, sužaliavo cukriniai runkeliai „Pergalės“ kolūkyje. Visas 10 ha plotas paskirstytas 10—12 arų dydžio sklypeliais, kurie išdalinti kolūčio moterims. Dabar kiekviena kolūketė dirba savame sklypelyje. Pirmą kartą jau nuravėjo ir išreti-

no runkelius E. Balaišienė, V. Daugelytė, D. Vitkevičiūtė. Per artimiausias 3—4 dienas pirmąjį ravėjimą užbaigs ir kitos kolūketės.

Po ravėjimo bei retinimo runkeliai bus patręsti amonio salietra.

Z. Vallonis

SUGALVOJO,
SUDOMOJO...

Būna taip, kad žmogus stengiasi ir persistengia. Iš tų pastangų išeina tik šnipšt. Panašiai atsitiko ir „Anykščių šilelio“ kolūkyje.

[vieną valdybos posėdį pirmininkas Pr. Juodvalkis atsinešė margą popieriuką. Ant jo mirgėjo kolūkiečių pavardės. Buvo čia ir pirmūnų, ir apsileidėlių. Neišskirdamas nei vieno, nei antrą, jis pareiškė:

— Zinot, kas čia?

Valdybos nariai susižvalgė, pagūščiojo pečiais.

— Tai nenaudėliai, — nelaukdamas atsakymo, paaiškino pirmininkas.

— Kodėl? Kaip tai? — suabejojo kai kas.

— Kad aš sakau, tai tiesa! — užtvirtino Pr. Juodvalkis.

Zino valdybos nariai, kad pirmininko neperkalbėsi. Užsispyrė — padarys savo. Net patarimo nepaklausė. [tolik reikalus, kur kalbama apie baumes, geriau nesikišti. Tai ir nutylėjo vyrai. O pirmininkas tęsė:

— Siems kolūkiečiams reikia perpus sumažinti sodybinius sklypus. Jų vaikai nedirba kolūkyje. Pabėgo į miestus.

Kaip tarė, taip padarė. Jau sekančią dieną sudaryta komisija nukarpė daugelio kolūkie-

čių sklypus. Ar teisingai pasielgė?

KAD KURPIAI
KEPTŲ PYRAGUS...

Septintą dešimtį eina Ona Sulgienė. Bet nepamiršta moterėlė kolūkinių laukų. Kas metai po kelis šimtus darbadienų išdirba. Siemet į šios kolūkietės darbo knygutę įrašyta daugiau kaip 30 darbadienų. Ne vieną vasarą jos vyras Pranas Sulga, tas visų gerbiamas rajono mokytojas, kinto rugius, talkininkavo kolūkiui. Nieko nepasakys — nevengia žmonės darbo. Tai reikia gerbti tokius. Bet siemet, nei iš šio, nei iš to, kolūkių valdyba sumažino per pusę jų sodybinių sklypų. Girdi, vaikai nedirba kolūkyje. Ir ką jiems čia dirbti, jei su-

Tarybinė statyba

Kuomet su Leliūnų Kapylinkės DZD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininku Vladu Giliausku pradėjome kalbėti apie Tarybos darbą, apie deputatų veiklą bei jų dalyvavimą visuomeniniame gyvenime, jis kažkodėl prisiminė penktos laukininkystės brigados brigadininką, deputatą Vytautą Gražį.

nus Vilius inžinieriumi šalies statybose darbuojasi, duktė Vida Kauno medicinos institute sėkmingai mokosi.

Sis faktas ne vienintelis. Nežinia, kokiais įstatymais vadovaudamasis, kolūkių pirmininkas nusprendė palikti tik 30 arų sklypą Juliui Tylai. Sis kolūkietis pernai išdirbo 230 darbadienų, jo žmona Anelė — 168. Siemet taip pat abu nedidkinėja, o triūsia iš pieties. Bet prie jų kimba dėl to, kad duktė Julė Alienikų pradinėje mokykloje mokytoja, Ona medicinos darbuotoja, sūnus Antanas inžinieriumi. Antalieptės HES statyboje dirba.

Be jokio rimto pagrindo sodybinius sklypus sumažintas Mykolui Straz-

— Puikus žmogus, sumanus šeiminkas, — trumpai apibūdino apylinkės pirmininkas.

Išsikalbėjome apie brigadininką plačiau. Pasirodo, kad Vytautas Gražys ne tik sumanus brigados vado-

NIEKAD NEPAMIRŠTA
ŽMONIŲ

vas, bet ir aktyvus deputatas, visa širdimi dalyvaujantis vietos Tarybos veikloje, nuširdus savo rinkėjų draugas ir patarėjas.

Gyvai ir triukšmingai vyko pirmoji naujojo šaukimo apylinkės Tarybos sesija. Deputatai iš savo tarpo rinko naują vykdomąjį komitetą, nuolatinės komisijas, svarstė, kaip ateityje organizuoti Tarybos darbą. Klek vienas naujai išrinktas deputatas degė noru veikti, dirbti, kuo geriau įvykdyti rinkėjų priesakus.

Šioje sesijoje į nuolatinę gerbūvio, kelių taisyms ir gyvenviečių sutvarkymo komisiją deputatui vienbalsiai išrinko Vytautą Gražį. Nelengva vadovauti šios komisijos darbui, bet Gražys davė tvirtą žodį ir sau, ir deputatams, kad stengsis, dės visas jėgas tam, kad gražėtų ir puoštųsi kolūkių gyvenvietė, žaliuotų pakelės.

Taip prasidėjo Vytauto Gražio deputatinė veikla. Pradžioje trūko žinių, patyrimo, ne retai tekdavo kreiptis pagalbos ir patari-

mai. Jo vaikai, baigę aukštąsias ir specialias mokyklas, nepriekaištingai atlieka pareigas įvairiose įstaigose.

Dar vienas nesuprantamas dalykas.

Gyvena kolūkyje toks Antanas Skuja. Prieš kurį laiką vedė jo sūnus. Išsiskyrė su tėvu ir įsikūrė antrame namo gale. Bet kolūkių pirmininkas pripažįsta, kad tai viena šeima. Dėl to seniokui išskyrė tik 30 arų sklypą, o sūnui — 60. Išėjo, kaip sakoma, nei vienas, nei du. Kad jau bendra šeima, tai 60 arų reikia, o kad dvi, tai du sklypeliai skirtini.

Nieko prieš, kad valdyba karmo sodybinius sklypus tiems, kurių šeimos nariai be pateisinamų priežasčių bėginėja iš kolūkių. Bet keistas pirmininko Pr. Juodvalkio noras, kad inžinieriai, gydytojai, mokytojai grįžtų į gimtąjį kol-

mo į apylinkės vykdomąjį komitetą ar senesniąjį deputatą. Ne vieną kartą Vytautas, nors ir nuvargęs po dienos darbų, sėdėdavo palin-

kęs prie „Tarybų darbo“ žurnalo numerių, prie brošiūrų tarybinės statybos klausimais, ieškodamas atsakymo į jį dominančius klausimus, naujų minčių ir naujų kelių savo, kaip deputato, darbui.

O darbo tikrai daug. Čia pat pavasario sėja, nauji rūpesčiai, gi keliu reikia taisyti. Nedžiugina ir sulūžę, sukrypę tiltai.

Nuolatinės komisijos posėdyje buvo nutarta prašyti kolūkių valdybos pagalbos ir kuo greičiausiai pradėti kelių bei tiltų taisymą. Praėjo savaitė, kita, ir Mičionių kelias, kuriuo palijus neįmanoma pravažiuoti, buvo sutvarkytas. Nuolatinės komisijos iniciatyva prieš pavasario sėją buvo pataisyti ir kiti keliai.

Ellinėje Tarybos sesijoje, vykusioje balandžio mėnesį, Gražys ruošė klausimą apie kolūkių aplinkos sutvarkymą, jos papuošimą. Jis griežtai reikalavo, kad visi deputatai, kolūkių aktyvas imtųsi priemonių nešvarai, netvarkai prie gamybinių pastatų, prie kolūkiečių namų

ūkį, kad kolūkiečių vaikams nesiektų aukštojo mokslo. Išėitų kaip toje pasakėčioje: kurpius kepė pyragus, kepėjas kalė batūs. Dar keisčiau, kad nebaudžiami tie, kurių šeimos nariai iš tikrųjų paliko kolūkių. Stai, kolūkietė Anelė Janukėnienė, darbinga moteris, praeitais metais neišdirbo darbadienų minimumo. Jos sūnus šoferiauja J. Biliūno vardo kolūkyje. Bet jai sodybinius sklypas nesumažintas. Vengia darbo ir kolūkietis Vincas Gikys. Neturėdami jokios specialybės, jo sūnūs pabėgo iš namų lengvos duonos ieškoti. Bet tėvams valdyba nieko nesako.

Sakoma, kad perlenkiama lazda lūžta. Toks kolūkių valdybos ir jos pirmininko Pr. Juodvalkio pasielgimas neteisingai mažinant kolūkiečių sklypus gniuždo jų iniciatyvą ir aktyvumą. Reikėtų padarytas klaidas ir skriaudą kolūkiečiams atitaisyti.

Alf. BRIEDIS

(„K. d.“ koresp.)

ir kultūros įstaigų pašalinti. Vadovaudamasi nuolatinės komisijos pirmininko pranešimu bei deputatų vertingais pasiūlymais, Tarybos sesija priėmė išsamų sprendimą, kuriame buvo numatyta iš pagrindų sutvarkyti gyvenviečių aplinką.

Sis sprendimas ne liko popieriuje. Nuolatinės komisijos pirmininko Vyt. Gražio pas-tangos davė didelę naudą. Neatpažįstamai pasikeitė ir pajauėjo kolūkių kontoros kimas, bibliotekos palangėje sužaliavo gražūs gėlių darželis, kolūkiečių sodybos pasipuošė naujais medeliais.

Deputatinė veikla, aktyvus dalyvavimas sesijų ir posėdžių darbe Vytautui Gražiui nė kiek netrukdo sėkmingai vadovauti savo brigadai. Jo brigada siemet viena iš pirmųjų baigė grūdinių kultūrų sėją, prieš savaitę pradėjo šienapiūtės darbus.

Z. Mikšys

Dainų šventei
artėjantDainuoja
kolūkių
moterys

Tyliais vasaros vakais pro atvertus „Už taiką“ kolūkių salės langus toli sklinda ir ilgai skamba švelni, lengva liaudies melodija. Ne vienas kolūkietis, ne vienas praeivis nei pats nepajunta, kai, praeidamas pro šalį, stabteli ir su pasigėrėjimu ima klausytis dainos žodžių.

— Tai mūsų moterys dainuoja, — su pasididžiavimu paaiškina vietos gyventojas.

Šie žodžiai ne tuščias gyrimasis. „Už taiką“ kolūkių moterų choras, kuriame dainuoja 20 dainos mėgėjų, tikrai nuoširdžiai, su dideliu noru ruošiasi artėjančiai dainų šventei-festivalui. Vadovaujamas Debeikių vidurinės mokyklos mokytojo J. Sabaliausko, choras jau paruošė beveik visą dainų šventės repertuarą. Tiesa, ir chorvedžiui, ir dainininkėms sunku dirbti be jokio muzikinio instrumento, bet ryžtas, meilė dainai ir noras kuo geriau pasirodyti dainų šventėje viską nugalė. Ir reikia tikėtis, kad sekmadienį „Už taiką“ kolūkių moterys, pirmą kartą pasirodantys šventinėje estradoje, padainuos sėkmingai.

Z. Petraitis

CHERSONO SRITIS. Golopritano rajono „Progreso“ kolūkių agitatoriai reguliariai lanko kolūkių laukus ir fermas, skaito laikraščius ir žurnalus, kalbasi su kolūkiečiais apie šiuolaikinius įvykius, aiškina jiems partijos ir vyriausybės nutarimus.

Nuotraukoje: agitatorius I. K. Naldionovas (centre) skaito laikraštį „Progreso“ kolūkių gyvulininkystės brigadoje.

J. Lichuto (TASS) nuotr.

Pirmūnų patyrimo
universitetas

(Atkelta iš 1 psl.)

ūkių patyrimas: ten augina mi pigiausi grūdai. Grūdų centneris čia kainuoja mažiau kaip 15 rublių.

„Laukų karalienė“ — kukurūzams skirtas specialus paviljonas. Jis pasakoja apie žymių mechanizatorių A. Gitalovo ir N. Manukovskio patyrimą, kurie jį sukaupė augindami kukurūzus be rankų darbo, pasakoja apie pažangius būdus ir metodus, padedantį gauti gausius grūdus ir žaliąsias masas derlius.

„Atvirose „Remonto-technikos stoties“ paviljono aikštelėse — daug įvairios technikos. 170 traktorių ir įvairių žemės ūkio mašinų lankytojai pamatys pirmą kartą. Tai traktorių ir žemės ūkio mašinų gamybos naujovės.

„Galvijų“, „Kiaulinių kystės“, „Avininkystės“, „Paukštininkystės“ ir kiti paviljonai pasakoja apie visuomeninės gyvulininkystės vystymo rezervus ir galimybes, apie tai, kaip kolūkiai ir tarybiniai ūkiai vykdo visalaukinį uždavimą — trumpiausiu laiku pavyti Jungtines Amerikos Valstijas pagal gyvulinin-

kystės produktų gamybą vidutiniškai vienam gyventojui. Specialiose apžiūrose bus demonstruojama maždaug 500 geriausių veislinių ir nupenėtų galvijų, klaučių ir avių.

Paroda — tai visalaukinis pirmūnų patyrimo universitetas. 1959 metais čia numatyta suorganizuoti maždaug 1400 paskaitų, konsultacijų, seminarų, konferencijų, susitikimų, kuriose bus dalinamasi patyrimu ir kt.

Garbinga teisė dalyvauti parodoje suteikiama pirmaujančioms žmonėms, kolūkams, tarybinėms ūkams, mokslo įstaigoms ir pirmūnams už ypatingus laimėjimus įsisavinant naują techniką, diegiant ją į gamybą, už didelius darbo laimėjimus. Geriausiųjų laukia apdovanojimai ir premijos: aukso, sidabro, bronzos medaliai, garbės diplomai, vertingos dovanos.

TSRS Liaudies ūkio laimėjimų paroda — didelis įvykis mūsų šalies gyvenime. Pradedama savo darbą pirmaisiais septynmečio metais, ji turi suvaldinti svarbių valdmenį visalaukinėje kovoje už didžiulių darbų plano įvykdymą.

M. PAVLOVAS



SKAITYTOJŲ laišškai

Dviratis nerieda...

Vasara — tai toks metas, kada žmogus negali nustovėti vietoje. Vienus vilioja žuvis ežerė, kitus gražus gamtovaizdis. Stveria žmogus dviratį, bet... nuo pernai metų padangos susidėvėję, kameros šnypščia. Skuba

jis! Anykščių kultūrinų prekių krautuvę, o čia atranda ne vieną tokį nelaimės draugužį. Kiekvienas gūščioja pečiais: jau kuris laikas krautuvėje tokių daiktų nematyti.

S. Krikštaponis

Tilte skylės juodojoja

Kai per didelę upę nėra tilto, žmonės kelias keltu. Gi Griežos upelis toks, jog jame nepaplaukysi. Peršokti neperšoksi ir arkliu nepervažiوسي. Tai buvo ant jo pastatytas tiltas. Ejo per jį vieškelis Andrioniškis — Simonys. Važiavo juo arkliais, automašinomis, vaikščiojo pėsti. Bet praeitais metais tas tiltas ėmė ir subyrėjo. Suvažiavo Anykščių vietinio ūkio valdybos

meistra. Privežė, prigriovė medžių. Galvojom, kad tiltas gulės lyg nulietas. Bet iš didelio triukšmo maža naudos. Iki šiolei tilte skylės juodojoja, medžius aplinkiniai gyventojai baigia išnešioti. Matyt, vietinio ūkio valdybos šoferiams nereikia šiuo keliu važinėti...

VI. ULBA,
J. JURKONIS
„Paryžiaus Komunos“
kolūkio kolūkiečiai

Spauda gaunama pavėluotai

Daug laikraščių ir žurnalų prenumeruojasi mūsų kolūkio nariai. Anksčiau kolūkiečiai gaudavo spaudą tą pačią dieną ir buvo Burbiškio ryšių skyriaus darbu patenkinti.

Tačiau paskutiniu metu Burbiškio ryšių skyriaus darbuotojams išieginė diena iš pirmadienio buvo perkelta į sekmadienį, ir dabar laiškinkai prenumeratoriams sekmadienį

nio spaudą įteikia pirmadienį, o kartais net ir antradienį.

Anykščių ryšių kontora privalo pakeisti netikusią tvarką, dėl kurios prenumeratoriai pavėluotai gauna spaudą.

Burbiškio ryšių skyriuje išieginė diena turi būti pirmadienį.

J. Pipiras
Cernachovskio vardo
kolūkio antros brigados
kolūkiečiai

V. PETRONIS

IŠDAVIKAS

(Fragmentas iš romano „Brėkšta“)

(Tęsinys. Pradžia Nr. 47 (1030))

Susitarę Baltėnas atėdavo pas Anelę šeštadieniais vėl vakare, kai visi jau būdavo sumigę. Sutartu ženkle, jis pabarbdavo į antro trobos galo kambarėlio langą, ir ji atsargiai, kad neužgirstų tėvas, atstūmusi durelių velkę, įsileisdavo. Dažnai nedegdami šviesos, sėdėdami ant lovos, pašnibždomis pasikalbėdavo, paskui abu tyliai išeidavo. Palydėdavo ji Anelę ligi tvarto, o čia, paspaudę viens antram rankas, išsiskirdavo. Ji grįždavo atgal, o jis, įlindęs į šlaudus ar šieną, pernakvodavo. Anksti rytą, persivilkęs kaimiečio drabužiais, išnykdavo. Sinkūnas, atėjęs sekmadienį luobti gyvulių, jau jo neradavo. Vieną sekmadienį baž-

nyčioje per pamokslą klebonas paskelbė vyskupo laišką, kurio turinys buvo toks:

„Prieš kurį laiką ramų mūsų gyvenimą pradėjo drumsti peklos pasiuntiniai, šėtono sėbrai. Tai visokios rūšies cicilikai. Anot evangelijos, jie čia atėjo tikrai vogt, užmušt ir pražudyt dorus žmones. Jie pripildyti visokios nedorybės, paleistuvavimo, godulio, piktadarybės, pilni pavydo, žmogžudystės, burnų, vyliu, nelabumo. Jie apkaltina, apšmeižėja, dievo neapkenčiami, padegėja, puikūs, pasipūtę, piktybių išradėjai, nepaklusnūs tėvams, bepročiai, nenumaldomi, negalėtingi... Šitie melo mokytojai ir visokios tvarkos naikintojai sako jums, jog vyriausybė visai esanti ne-

Marytė ir Jadvyga buvo neišskiriamos draugės. Ar šokiuose, ar kine visada jos būdavo kartu.

Marytės brolis Antanas pamilo Jadvygą ir ją vedė. Jadvyga pateko į nedidelę, trijų asmenų šeimą, kurią sudarė Marytė, Antanas ir jų motina. Slinko dienos, savaitės, mėnesiai. Seimoje pradėjo kilti nesutarimai. Jadvyga pradėjo užkabinėti Marytę ir jos motiną, pradėjo bartis, o kartais priėdavo net iki peštynių. Antaną jina taip pat kiršindavo prieš seserį ir motiną. Dažnai, kada jis ateidavo neblaivus, Jadvyga pasipasaokdavo, kad jos išbarusios ją. Vyras, pamėgęs pagali, išvaikydavo visas.

— Skirkimės nuo jų. Kam mes jas maitinsime. Įsirengsime butą kitame namo gale ir su ramiai gyvensime, — pasiūlė Antanui žmona.

— Skirkimės, — sutiko Antanas.

Pagaliau Antanas su

Geral dirba Anykščių sviesto-sūrių įmonės Paglių separavimo punkto vedėjas Jonas Patumsis. Kas mėnesį jis įvykdo pieno supirkimo planus. Nesenai jo iniciatyva buvo mechanizuotas punktas. Čia kolūkiečiams nebereikia rankomis sukli separatoriaus, į didelį aukštį kilnoti kibirų.

Nuotraukoje: Jonas Patumsis tikrina pieno riebumą.

Iz. Gircio nuotr.



reikalinga, o iš tikrųjų valdyti reikia išmanyti ne tik clesoriui, bet ir visiems tiems, kurie padeda jam valdyti ir įvesti visuomenėje tvarką. Tuo tarpu tautų apaštalas aiškiai kalba: „Visokia dūša tebūva pasidavusi aukštesnėms vyriausybėms, nes nėra vyriausybės, kaip tikrai nuo dievo, o kurios yra, dievo yra pastatytos. Ir kas priešinas vyriausybei, priešinas dievo įstatymui.“

Šitie, neva žmonių užtarytojai, o iš tikrųjų visuomenės tvarkos ardytojai, kalbina darbininkus palaukti dirbus dvaruose arba pas ūkininkus, kad darbdaviai būtų priversti padidinti jiems užmokestį. Jie skelbia, kad ponų miškai ir žemės yra visų, ir siūlo miškų kirsti nemokamai, o žemes grobti dykai. Neklausykite kurstytojų... Jūs tu-

žmona atsiskyrė nuo motinos ir sesers. Jie įsirengė mažą kambarėlį, o joms buvo palikta virtuvė ir miegamasis.

Marytė Mažliokaite dirbo kolūkyje. Ji išdirbdavo po 180 darbdienų kasmet. Bet nusibodo Marytei kolūkinė duona ir išvyko į miestą lengvesnio darbo ieškoti. Senutė motina liko viena gyventi tame pačiame kambarielyje.

Jinai turėdavo vaikščioti per priemenę, o joje sukrauti visi Antano šeimos daiktai. Kartą marti užtvėrė žasiukus priemenėje. Norėdama išeiti laukan, senutė turėdavo laiptoti per užtvėrtą gardelį. Jos vis dažniau susipykdavo.

— Tu mūsų vištų kiaušinius surinkai. Greičiau grąžink. — kartą Jadvyga užpuolė senutę.

— Aš neliečiau, — teisinosi ši.

Tik po kelių dienų senutė rado dvi nebegyvas savo vištas. Ir šiaip ne vieną kartą jinai nukentėjo.

Keletą metų Antanas

Mažliokas dirbo Svėdasių MTS traktorininku. Kol jis būdavo namuose, tol tylu. O kada tik išeidavo į darbą, vėl kildavo didžiausi barniai. Padirbėjo Antanas keletą metų traktorininku, užsidirbo nemaža grūdų.

— Antaniuk, gal ir man bent centnerį duosi, — paprašė motina sūnų.

— Aš tai duosiu, bet nežinau, kaip žmona sutiks, — šaltai atsakė jis.

Kartą, išėjus žmonai į miestelį, Antanas davė motinai centnerį rugių. Grįžusi žmona tuojau aptiko, kad centnerio grūdų nėra.

— Ak, tu šitaip!.. Tu šitai raganai išdalinsi! Pats neturėsi ko valgyti! — papykusi puolė vyrą Jadvyga. — Aš vistiek surasiu grūdus.

Kartą senutės nebuvo namuose. Jadvyga, nuplėšusi kambario durų spygą, puolė į vidų ir po ilgų ieškojimų rado maišą spintoje. Gal būt, būtų išsinešusi grūdus, bet stipri Antano ranka išstūmė ją pro duris.

— Kam ragana, o „Naujo gyvenimo“ kolūkis

dinamąją ekskomuniką arba atsikyrimą iš tikinčiųjų visuomenės ir už tai negausite per išpažintį išrišimo už nuodėmes. Kas jau buvo suklaidintas kuriuo nors būdu ir nusikalto, teišteište nelaukdamas savo nuodėmės per išpažintį šventą, o pasisavinęs svetimą turtą, tegrąžina ar atsi-lygina šavininkui. Kitais jūs užsitrauksite mirtiną nuodėmę ir pražudysite save sielą“.

Ši vyskupo laišką ir klebono paaiškinimus atidžiai išklaušė paraplijonys. Net išsižioję klausėsi jo Sinkūnas ir Bagdilonų Zosė.

Suėmus Desincininkų Kurtulį ir Tilindą, studentą Lisauską, kuris dažnai užeidavo atostogų metu pas Sinkūną, pradėjus bausti Sleslecko miško kirtėjus, paskelbus premiją už Baltėno išdavimą, Sinkūnas balsai nusimena ir visai palūžta. Jis pasijunta kaip nesavas. Nuo nemigo parausta akys, apžėla barzda, netenka apetito, pradeda nesisekti ir darbas. Eidamas užmirsta, kur eina. Net ir pasi-melsti nuoširdžiai nebegaali. Jį kankina mintis, kas dabar bus su juo. Jis valzduojasi, kad greit atvažiuos policija, suims, sukaustys, kaip Tilindą su Kurtuliu, ir

man motina. Aš jai ir daviau, — su ašara akysė pasakė perpykęs Antanas.

— Tegu springsta šitais grūdais, — atšovė žmona. — Aš jai vis tiek atlyginsiu!..

Po šio įvykio Jadvyga susirgo sunkia pykčio liga. Vyras kruopščiai dirbo moteriškus darbus, bijodamas, kad nepakenktų žmonos „sveikatai“.

Sykį Antanui išėjus dirbti, Jadvyga sugalvojo kerštą. Ji, paėmusi keletą pliausių, užspyrė virtuvės duris, kad senutė neišeitų. Senutė, išlindusi pro langą, nušlėpsėjo pas kaimynus. Visą sūnaus žmonos kerštą papasakojo jiems.

Drebėdama, kad marti neprimušty, su Zosė Daminaskaite senojo Mažliokienė parėjo namo. Bet čia kol kas barniai ir nesutarimai nesibai-gia.

— Reikia pagalbos... — ujama marčios, aimanuoja senutė, ir per jos raukšlėtą veidą rieda karčios ašaros...

S. PUŠINIS

„Naujo gyvenimo“ kolūkis

išveš į kalėjimą. Juk jis valdžios akyse toks pat nusikaltėlis kaip ir anie: ir mišką vogė, ir revoliucionieriai cicilikai pas jį lankėsi, klausėsi jų kalbų. „Net prieglaudą ne kartą davei Baltėnui, prisivežei geriausio miško visal trobą ir ne kapelkos už jį nemokėjai“, — išmetinėja sąžinė Sinkūnui. „Kas dabar daryti, kaip visas tas klaidas atitaisyti?“ — kvaršina jį mintis, o atsakymo jis nesuranda. Pašoksta naktį iš miegų ir vienmarškinis, kebestuodamas rankomis, „ginasi nuo policininkų“, kartais surikdamas. Atsiki-lęs rytą eina tuojau prie slenojų krūvos, apelsa juos kelis kartus ir galvoja, kas su jais daryti, bet ir vėl nuo jų nueina nieko nesugalvojęs.

Šiandien jis mažai valges nueina į bažnyčią ir ten užgirdo ne iš eilinio kunigo, o vyskupo laišką skaitant: „Kas jau buvo suklaidintas kuriuo nors būdu ir nusikalto, teišteište sa-vo nuodėmės kunigui per šventą išpažintį, o pasisavinęs svetimą turtą, tegrąžina ar atsiylygina už jį šavininkui“. Šie žodžiai kaip adatos smaigsto jo širdį ir kas daryti — nežinia.

(Bus daugiau)

Anykščių miesto Darbo žmonių deputatų tarybos

SPRENDIMAS

Anykščiai,

1959 m. gegužės mėn. 30 d.

DEL MIESTO GATVIŲ IR NAMŲ SUTVARKYMO, SVAROS BEI JUDEJIMO
TAISYKLIŲ PALAIKYMŲ ANYKŠČIŲ MIESTE

Tikslu palaikyti tinkamą švarą ir tvarką mieste, užtikrinti gatvių, namų, tvorų ir šalių gatvių sutvarkymą, judėjimo taisyklių ir sanitarinio stovio palaikymą Anykščių mieste, Anykščių miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas nusprendžia:

1. Įpareigoti privačių namų bei sklypų savininkus, įmones ir įstaigas tvarkyti namų fasadus, šaligatvius, tverti, dažyti ir remontuoti tvoras savo lėšomis:

a) namų valdyba tvarko jos žinyboje esančius namus bei sklypus, esančius prie gatvių;

b) įmonės ir įstaigos joms priklausančius sklypus ir pastatus tvarko ir remontuoja įmonių ar įstaigų lėšomis;

c) tiesti šaligatvius, tverti ir nudažyti tvoras leidžiama tik suderinus su architektu;

d) privačių namų savininkai remontuoja gyvenamųjų namų ir pagalbinių pastatų stogus (dengti šiaudais draudžiama), o netinkamus naudojimui pastatus nukelia.

2. Nustatyti, kad šaligatvius ir kiemus mieste valo:

a) prie namų, priklausančių vietinio ūkio valdybai, organizacijos bei įstaigos, besinaudojančios tais namais ar sklypais miesto ribose lygiagrečiai užimamo namo ar sklypo plotui iki pusės gatvės, taip pat valo šiukšlių dėžes, pastatytas ant šaligatvių, aikštėse;

b) privačių namų ir sklypų savininkai valo šaligatvius ir gatves, prielinkančias prie jų valdomų namų ar sklypų iki pusės gatvės, taip pat valo šiukšlių dėžes, pastatytas ant šaligatvių.

3. Nustatyti, kad gatvių ir šaligatvių valymą turi būti atliekamas ne rečiau kaip vieną kartą į parą iki 7 val. ryto.

4. Tikslu užkirsti kelią epidemijų kilimui, nustatyti:

a) visi šulinių laikytojai, kaip privačių namų, taip ir vietinės ūkio valdybos priklausomybės, privalo laikyti juos uždengtus ir apie juos apipilti 2-jų metrų radiusu žvyro sluoksniu, turėti bendro naudojimosi kibirus;

b) visus sanitarinius taškus ir duobes laikyti aklinau uždarytas, neprieinamas gyvuliams bei vabzdžiams;

c) uždrausti ganyti gyvulius bei paukščius nuo užtvankos iki geležinkelio tilto nuo upės 20 metrų pločio;

d) praveisti ne rečiau kaip vieną kartą į savaitę sanitarinių taškų dezinfekciją;

e) uždrausti skalbti upėje elektrinės užtvankos zonoje, prie geležinkelio tilto iš pietų pusės, prie Anykštos upelio ir nuo užtvankos tilto aukštyje 300 metrų.

5. Uždrausti namų sklypų savininkams, jų nuomininkams, organizacijoms, įmonėms ir įstaigoms versti šiukšles bei atmatas kiemuose atvirose vietose. Tam tikslui turi būti padarytos šiukšlių dėžės ar specialios uždengiamos duobės.

6. Nustatyti, kad už švaros palaikymą gatvėse ir kiemuose atsako šio sprendimo 1-me ir 2-me punktuose išvardintų organizacijų, įstaigų ir įmonių vadovai, vietinio ūkio valdyba, privačių namų bei sklypų savininkai ir nuomininkai pagal priklausomybę.

7. Uždrausti gyvulių laikytojams vesti gyvulius šaligatviais, leisti gyvulius į miesto ribas be priežiūros, o taip pat ganyti sklypuose be miesto vykdomojo komiteto žinios.

8. Uždrausti rišti arklus bei gyvulius prie medelių ar jų aptvarų bei gatvių tvorų.

9. Uždrausti važinėti dviračiais šaligatviais bei miesto skvero takais.

10. Nustatyti, kad prie Šaltupio upelio nuolatinės švaros palaikymas priklauso ten gyvenantiems gyventojams:

a) uždrausti sklypų savininkams, jų nuomininkams, organizacijoms bei įmonėms versti šiukšles ar atmatas į Šaltupio upelį.

11. Nustatyti, kad asmenys bei organizacijų ir įmonių vadovai, nesilaikantieji šio sprendimo, bus baudžiami administracine tvarka pinigine bauda iki 100 rublių.

12. Šis sprendimas įsigalioja per 15 dienų nuo jo paskelbimo dienos ir galioja dvejus metus Anykščių miesto ribose.

Šio sprendimo vykdymo kontrolę pavesti vietos milicijos organams ir sanitarinei inspekcijai.

B. PUTEIKIS

Anykščių miesto DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

A. JUZENAS

Anykščių miesto DŽD Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

Metrikacijos biure

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Niauros Jono, Jono s., gyv. Anykščių rajone, Šventupio apylinkėje, Kunigiškių kaime, su Gudonyte Ona, Kazio d., gyv. Anykščių rajone, Šventupio apylinkėje, Vilkabrukių kaime.

2. Černiaus Stasio, Alfonso s., gyv. Anykščių rajone, Šventupio

apylinkėje, Vainiūnų kaime, su Pretkute Regina, Vinco d., gyv. Anykščių rajone, Šventupio apylinkėje, Varkučių kaime.

3. Bartusevičiaus Leonardas, Mykolo s., gyv. Anykščių mieste, Janonio g. Nr. 7, su Bimbaitė Bronislava, Kazimiero d., gyv. Anykščių mieste, Biliūno g. Nr. 90.

Santuokos bus registruojamos 1959 m. liepos mėn. 12 d.



PAKISTANAS. Sindhi miesto muzikantai (Vakarų Pakistanas). TASSo fotokronika

TRUMPAI

„Anykščių“ plytų drenažo vamzdžių gamykloje įvykusiame gamybiniame susirinkime buvo susumuoti šių metų pirmojo pusmečio gamybos rezultatai. Už geriausius rodiklius gamyklos per-einamoji Raudonoji vėliava paskirta brigadininko drg. Drilingos vadovaujamai pamainai. Geriausieji darbininkai premijuoti pinigėmis premijomis.



Anykštėnai — zoninių varžybų nugalėtojai

Praėjusią savaitę Ukmergėje vyko zoninės lengvosios atletikos varžybos, kuriose dalyvavo 12 rajonų geriausi sportininkai.

Pirmoji varžybų diena parodė, kad anykštėnai gali kuo puikliausiai kovoti dėl prizinės vietos. Mūsų rajono sportininkė Telksnytė pirmoji baigė 100 m nuotolį per 13,5 sek. Antroji finišavo L. Gudonytė. 400 m užbėgime mergloms pirmąją vietą iškovojo J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos moksleivė V. Sedelskytė. Ši nuotolį ji nubėgo per 1 min. 04 sek. Debeikietis Valginis iškovojo trečią vietą 1500 m užbėgime, o anykštietis Pr. Vitkūnas užėmė pirmą

vietą šuoliuose į tolį.

Gana neblogai pasirodė ir mūsų metikal. Raupėnis rutulio stumime užėmė trečią vietą. Kavaliauskaitė iškovojo pirmą vietą disko metime ir antrąsias vietas rutulio stumime ir ieties metime. Klek blogiau pasirodė mūsų dviratninkai. Neįvykdė jaunių atskyrio reikalavimą, jie nedavė komandai nė vieno taško.

Mūsų merginų rinktinė užėmė zonoje pirmąją vietą, o berniukai turėjo pasitenkinti ketvirtąja vieta. Bendrą komandinę vietą iškovojo mūsų rajono lengvaatlečiai, aplenkę gana pajėgias Dukšto, Pabradės ir kitų rajonų rinktines.

J. LAUKYS

PLAUKIMO VARŽYBOS

Praėjusį sekmadienį Rubikių ežere vyko pasikutinė 1959 metų rajono spartakiados dalis — plaukimo varžybos. Jose pagrindiniai pretendentai į nugalėtojus buvo „Pergalės“ ir Anykščių statybos - montavimo aikštelės plaukikai. Tiek 100 m laisvu stiliumi, tiek 100 m nugara distancijose vyko apylygė kova. Vis dėlto nugalėjo miesto sportininkai, su-

rinkę daugiau taškų.

Individualiai 100 metrų laisvu stiliumi geriausiai praplaukė Devindauskas („Pergalė“), 100 metrų distanciją nugara nugalėjo anykštietis Straševičius.

Po plaukimo varžybų galutinai išaiškėjo ir šių metų spartakiados nugalėtojas. Juo tapo „Pergalės“ kolūkiečio sporto kolektyvas.

V. PETKEVICIUS

Tarptautinės pabiros

SEIMYNISKUMAS JAV KONGRESE

Vašingtone — eilinis skandalas. Jame yra išvėlę daug JAV kongreso — Amerikos „demokratijos“ šventovės — narių. Sužinota naujų faktų, kaip dabartiniai Amerikos įstatymų leidėjai piktnaudžiauja savo tarnyba. Naudodami savo tarnybines padėties, kongreso nariai įtalo į pajamingas pareigas kongrese savo artimuosius ir gimines. Antai, pavyzdžiui, Atstovų rūmų narys — demokratas iš Ajovos valstijos S. Karčelis įtaisė „tarnautojo“ pareigas su 12 tūkstančių dolerių per metus alga savo 18 metų sūnui, kuris mokosi Vašingtono universiteto teisės fakultete. Ats-

tovų rūmų nario L. Uolfo žmonos gaunama alga — 13.344 doleriai per metus. Spaudos paskelbtas duomenimis, daugiau kaip 125 Jungtinių Valstijų kongresmenų giminės ir artimieji, jų tarpe 25 žmonos, gauna algos nuo 2 iki 14 tūkstančių dolerių per metus už užimamas administracines tarnybas kongrese.

Tokių piktnaudžiavimų ir šeiminisškumo demaskavimas sukėlė šalyje pasipiktinimą. Dabar skubiai imasi priemonių užtuoti skandalus, atskleidusiam naujų išgirtų Amerikos „gyvenimo būdo“ paslapčių.

AMERIKOS SVEIKATOS APSAUGOS „PROBLEMA NR. 1“ Dėl pasėlusių ginklav-

mosi varžybų, kurstomos „karinės psichozės“, darbo žmonių gyvenimo lygio smukimo ir masinio nedarbo Jungtinėse Amerikos Valstijose plačiai sklinda psichinės ligos.

Amerikos visuomenė yra labai susirūpinusi „problema Nr. 1 sveikatos apsaugos srityje“. Taip vadina mas Jungtinėse Amerikos Valstijose psichinių ligų plitimą. Apibūdindamas šios problemos esmę, Amerikos žurnalas „Harpers Megezin“ rašė:

„Šiuo metu JAV ligoninėse yra daugiau amerikiečių su įvairiais nerviniais bei psichiniais sutrikimais, negu sergančių poliomiellitu, vėžiu, širdies ligomis, tuberkuloze ir visomis kitomis ligomis kartu. Visose

Amerikos ligoninėse pusę lovų užima pamišėliai — jų yra apie 850 tūkstančių. Manoma, kad, esant dabartinei padėčiai, vienas kudi-kis iš kiekvienų dabar gimstančių 12 Amerikos vaikų praleis dalį savo gyvenimo psichiatrinėje ligoninėje“.

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS

Anykščių Turistinė Bazė parduoda turistinius kelialapius į Ignaliną, Trakus, Birštoną ir Tarybų Estiją Kreiptis adresu: Anykščiai, Vilniaus gt. 74, tel. 78.

Anykščių Turistinė Bazė